

Ez is azt hiszi, hogy az üzletébe
beülhet még, ha babonát zavar.
— A nadrágjának, ime, kopik éle;
utolsót rugják, kimulnak hamar.“

LÓDI FERENC

Ilyen is van még

Türelmem fogytán, nem szólok, még várok,
előttem is tűr néhány dolgozó.
A hivatalnok éppen uzsonnázott,
— előtte domb már az iratesomó.

Igyon is, jó, hát inni kell utána,
epéskedésre nincs itt semmi ok.
Nincsen? Hiszed csak! Hát a lenyalt szája?
Hiszen előbb rúzsosan „dolgozott“.

Fiókba nyúl és piszmog, közben ásít,
puder-szelence csillan és megáll...
rúzsoz, aktát fúj, poros, innen látszik:
— Az istenét magának! Szabotál?

Jani

A HEGYSÉG ALJÁBAN, magasan a szőlőföldek és a közjük szorult községek felett drótkötélpálya hasítja át a kék levegőt. Megfontoltan és méltóságteljesen vonulnak rajta a csillék, mintha nem is volna más dolguk, mint hogy fölülről őrködjének mindenre, ami a hegy aljában történik. Szénnel megrakottan elindulnak a bányából, ledobják terhüket a centráléban, aztán, mint aki jól végezte dolgát, szépen hazasétálnak.

Egy szép napon azt mondja a Centrálé főkazánmestere a csilleátvevőnek:

— Idefigyelj, Jani. A mult héten le kellett állítani egy kazánt. Ezen a héten leállt a másik kazán. Ha ez így megyen tovább, megfogjuk szépen a csilleátvevő urat, és behajítjuk egy üres csillébe. Az lesz aztán az utazás! Egyenesen belegurulsz valami markos leányzó ölébe. Hadd emlegessen meg minket is a bánya...

Jani savanyú arcot vágott, és felvonta szemöldökét. Válaszolt is valamit, de a főkazánmester akkorra már messze járt.

Bosszankodott, amiért elvették a jókedvét. Ugyanis, amióta visszajött a szüreti mulatságból, ébren és álmában folyton-folyvást jó kedve volt. De nem ám a bortól, még csak nem is a tánctól, hanem attól, hogy a sok leány közül kiszemelte magának egyet, mindjárt oda is ment hozzá, és rátette a kezét a derekára. Az meg csak ránéz, és azt mondja: